

έχοντας δικαιώμ(ατα) εἰς πράγμα(τα) ὅπου ἀνα | μένω νὰ κληρονομήσω
ἀπὸ γονικά μ(ου) καὶ αὐτὰ εύρισκονται εἰς ἄλλονων χέρια, | τὰ ὅποια
πράγματα εἴναι ἀπὸ τοῦ παπποῦ μου τοῦ μισῆρ Αντώνη Τζακορώνια
ὅποιος μισῆρ Αντώνης ἔχει διαδήκην ἥγουν τεσταμέντον καὶ ποιεῖ ἡ
τοιαύτη δι | αδήκη τὸν δεῖόν μου τὸν Μαρκουλὴν κληρονόμ(ον) ὁμοίως
καὶ τὸν π(ατέ)ρα μου τὸν μισῆρ Ιαννούλη | εἰς τοῦτον ἀδέδανεν ὁ μισῆρ
Μαρκουλῆς ὁ δεῖός | μ(ου)| καὶ ἔμεινεν ὁ <υ>ίός | του | ὁ μισῆρ Ζα | νέο καὶ
ἀπέδανεν καὶ αὐτὸς ὁ μισῆρ Ζανέο ἀπέδενεν ἄκληρος ὕσ(περ) ξέρουσιν
[πολλοί]. | Λοιπὸν ἐγὼ ἡ λεγομένη Μαρούλ(α) τοῦ μισῆρ Ιαννούλη [...]]
δυγάτηρ εύρισκομαι λοιπὸν [κληρο] | νόμος ἀντὶ τοῦ πατρὸς μου καὶ
γυρεύω δικαιώματα ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην ὡς καθὼς | εἴναι τὸ δίκαιον καὶ
ἡ συνήδ(εια) τῶν πά[ντων] διὰ τοῦτ(ο) ὡς εύρισκομαι κατοικούμενη [...]]
| σήμερον καὶ εἶμαι κα[...] γυναίκα [...] | λα εἰς τότε καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
[Ἄξιαν] ὁ πανευγενέστατος αὐδέντης τῆς [Σ....] | διὰ δουλείαν ἐδικήν
του δέλω ἐγὼ ἡ ἄνωθεν | Μαρούλα [εἰς βοῦλλα] τῆς αὐδεντίας [...] |
διὰ ἐπίτροπόν μου ἥγουν [νουμικάτον διὰ νὰ τυχάν(ειν) ...] | κρίσιν τοῦ
ἐ[κ]λαμπροτά(του) αὐ[....] | [...] | ἡμῶν βάνομεν ἀξιοπίστους [...].
† κυρ Μανέ(ος) Βον [...] μ(άρτυς) [...] μ(άρτυς).

Καὶ εγὼ αντώνιος ιερεύς γαρδι(ος) [...] ὑπέγραψα.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του δι-
πλωμένου αντιγράφου: « Ἡ Μαρούλα [...] | [...] τὸν ἀφέντη | [...] νὰ γυρεύῃ |
δικαιώματά της [...] | [...] ».

121

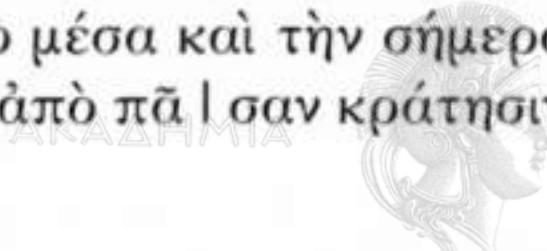
Παντολέων Μηνιάτης, νοτάριος

Ελευθερία από εντριτία

1549, 14 Ιανουαρίου

δ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, αφμδ', μηνὶ Ιουναρίῳ ιδ', εἰς τὸ Μέσα
Κάστρον τῆς Ναξίας | εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχου σὲρ
Πέρου Τεσδὲ εύρισκόμενοι ἐκεῖ | ὁ Ιω(άννης) τοῦ Δημητράκη μαζὶ μὲ
τὴν γυναίκαν του τὴν Κατερίνα ἐγροικώντας ἀπάνω εἰς | σ' ἔνα κομμάτι
χωραφάκι ὃπού ὁχεὶ περβολιασμένο ὁ Ιω(άννης) ἀπὸ τῆς γυναίκας του
τῆς ἄνω | δεν Κατερίνας εἰς τὰ Κάτω Χωρία πλησίον τοῦ Σέργου τὸν
Πύργον καὶ τοῦ Νικόλα | τοῦ Κωσταντῆ ὀνόματι Λοῦρο ἀπὸ τὸ ὅποιο χω-
ράφι ἔπαιρνε τὴν ἐτριτίαν του ὁ σὲρ | Πέρος ἀπὸ μέσα καὶ τὴν σήμερο
ἡμέρα δέλει ὁ σὲρ Πέρος καὶ ἐλευθερώνει τοῦ το ἀπὸ πᾶ | σαν κράτησιν

όποὺ νά 'ναι διὰ δουκάτον ἔνα κορέντε, ἥγουν α', καὶ μαρτζέλους η', | ἥγουν ὀκτώ, τὰ ὅποῖα τουρνέσια ὁμολογᾶ ὁ σὲρ Πέρος καὶ ἐπαράλαβέν τα καὶ κράζε | ται κοντέτες καὶ ἀποπληρωμένος, παραδίδοντάς του το ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέρα | ὁ σὲρ Πέρος μὲ δλα ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα ὅποὺ εἶχεν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ χωραφάκι | νὰ τὸ ἔχῃ ὁ Ἰω(άννης) καὶ ἡ γυναίκα του ἡ Κατερίνα καὶ τὰ παιδία τους ἐλεύθερον παντολεύ | δερον ἔτζι ἀπὸ ἐντριτία καὶ ἀπὸ πᾶσαν κράτησιν ὅποὺ εἶχεν τὸ λεγόμενον | χωραφάκι νὰ μὴν ἡμπορῆ τινὰς νὰ τὸν ἐδιασείσῃ μηδὲ νὰ τὸν ἐπειράξῃ μηδὲ γιὰ | στράτα μηδὲ γιὰ καμμίαν ἄλλην ἀφορμὴ καὶ νὰ τὸ ἔχουσιν τῆς ἔξουσίας τους νὰ τὸ που | λήσου νὰ τὸ χαρίσου καὶ νὰ τὸ κάμουν ὡσὰν δέλουν δίδοντας τὸ πᾶσαν χρόνον | ἔνα πετεινόπουλον τέλος καὶ ἂ δὲν τό 'χῃ νὰ τὸ δίδῃ σολδία ε' δίδοντας καὶ στὸν καιρὸν μο | ναχὰ τὴν ἐτριτία τοῦ σὲρ Πέρου διὰ τὴν ἐσπαρμένην ο ἐφέτο καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ κεῖδες νὰ | μὴν ἔχῃ νὰ κάμῃ πλέα ὁ σὲρ Πέρος εἰς σ' ἐνοῦς τουρνεσίου πρᾶγμα μηδὲ οἱ κληρο | νόμοι του εὶ μὴ τὸ τέλος στου." Εντζι ὀπλιγάρεται νὰ τοὺς τεφετέρη αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι | του κόντρα εἰς πᾶσαν ἔναν ὅποὺ δέλει τους διασείσῃ ἢ διὰ τὴν ἐτριτία ἢ διὰ στρά(τα) | ἢ διὰ καμμίαν ἄλλην ἀφορμὴν καὶ κράτησιν ἀπομένοντας κοτέντοι καὶ οἱ δύο μερίδες | εἰς κουντάνα οὕτης ἀφεντίας ὑπ(έρπυρα) ιε' καὶ τὰ ἔξης. Διὰ μαρτυρίας τοῦ σὲρ Νικολοῦ | καὶ τοῦ σὲρ Πέρου Ταληβοΐα καὶ τοῦ σὲρ Μανούλη Κοίτου μαϊστρου καὶ Σταμάτη Σπανοῦ.

†Κόπια ἐβγαζόμενη ἀπὸ τὴ καδολική | γραφὴ ὑπὸ ἐμοῦ Σεραφεὶμ ιερομόναχου | τῆς κυρίας τῆς Καλορίτισσας ἀπὸ λό | γου καὶ εἰς λόγον ἀπάνω εἰς φόβον | Θεοῦ.

'Εμετετέθη ἡ παροῦσα <γρ>αφὴ ἐκ τοῦ καδολικοῦ | καταστίχου Παντολέοντος τοῦ Μηνιάτη.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του διπλωμένου αντιγράφου: «Γραφὴ Λούρου». Δεύτερος τίτλος γραμμένος παράλληλα με τον πρώτο: «Λευτερία τοῦ χωρα | φίου στὰ Κάτω Χωρία | λεγόμενο Λοῦρο».

122

*Αντώνης Ταπουσός, ακροστιχάρης της αφεντίας
Ελευθερία από μισιάρικο παντοτινό*

1552, 20 Νοεμβρίου

τ'

†Εἰς δόξαν Χ(ριστοῦ) ἀμὴν 1552, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ 20. Εἰς τοποδεσίαν χωρίου ὀνόματι Χαλκὶ | εἰς τὸ σπίτι ἐμοῦ τοῦ κάτω γεγραμμένου ἀκροστιχάρη ἐκεῖ πρεζέντες τῶν κάτω γεγρα | μμένων μαρτύρων ὁμολογᾶ